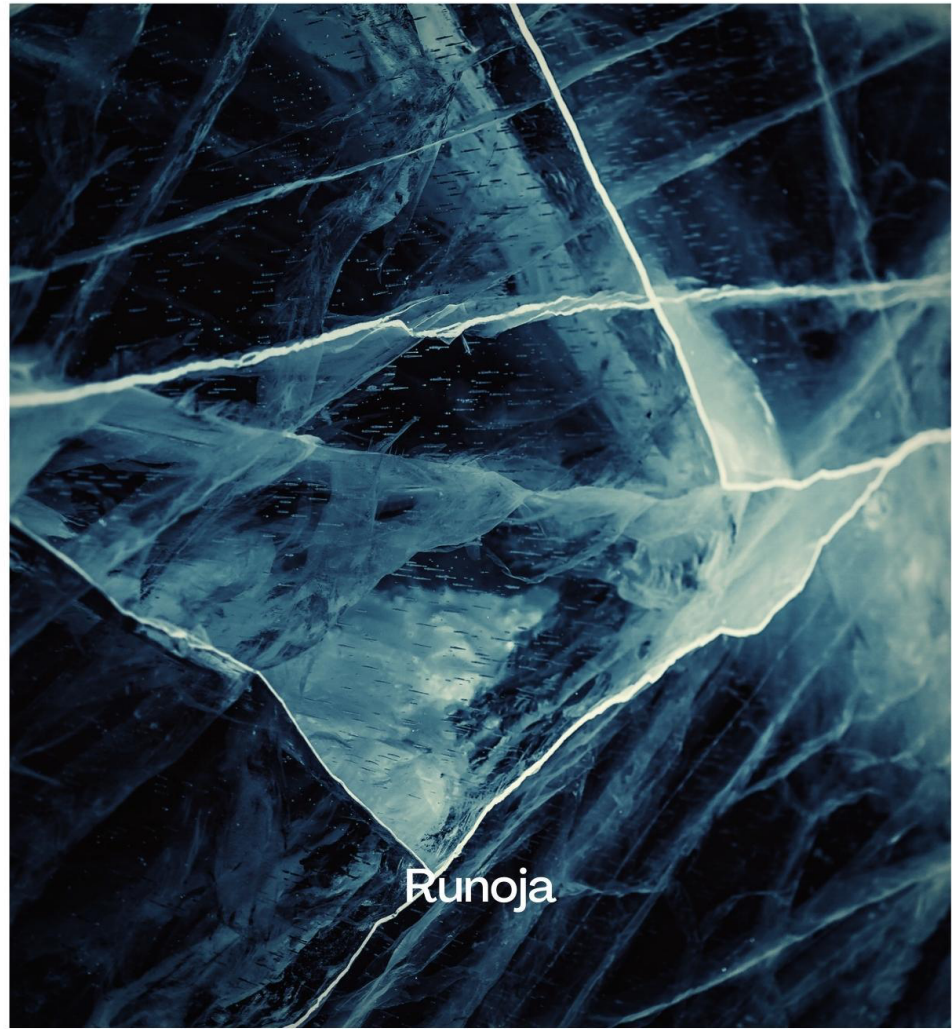

HUISKAISUJA

Markku Heino

Runoja

huiskaisuja

Teksti: Markku Heino 2022

Kannen kuva: Canva

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-6797-9

Esisanat

Huiskaisuihin kuuluu runojen viuhahduksia, ajatelmajuoksutusten horjahduksia sekä lyhyitä kertomuksia elämän sadutetuista helmoista.

Miten huiskaisu syntyy:

”Huiskaisu syntyy tulemalla elämän menemästä.”

Mikä on huiskaisu?

”Huiskaisu on ajatuksen, joskus mielenjankutuksen tisle, sellainen ohut haahuilun pellavanuotta, jossa on sanoja tunnemaastosta.”

Mitä huiskaisuilla tehdään?

”Niitä voi käyttää hymyn kaariosina. Ne voi ottaa esiin, kun kaipaa nauruunsa lisää atomeja, kaihoonsa lisää kepeyttä. Huiskaisu voi olla riehu tai riemu. Haarojansa tانتاavaalle ehdoton rytmialkio. Tietysti huiskaisu voi terapeuttisessa mielessä kiskaista pois melankoliasta tai juutata sielun elämän harmaasäkkiin pidemmäksikin aikaa. Mikä kellekin sopii parhaiten.”

Milloin kannattaa huiskaista?

”Ainuus on paras hetki huiskaista. Oli ja meni- tilanteet myös. Silloin puhutaan huiskaisuviiveestä.”

Huiskaisujen merkitys maailmankaikkeudelle?

”Kyvillä huiskaamiseen osoitamme ihmisyytemme.”

– Punkalaidun 31.12.2022 –

Markku Heino

Kirjoittajan aikaisempi tuotanto:

Runokokoelmat:

2014 – Aavisteita rakkauden rajalta
2017 – Onneen aika vaipuu
2017 – Niin minut osaat
2017 – Run100 (toim.)
2018 – Sielutettu neljäs tuuli
2019 – Viidesti lausuttu
2020 – Kuudesti kerrottua
2020 – Seitsemän selvää sanaa
2020 – Kahdeksan kaunista
2020 – Nimesi on elämäsi
2021 – Sata sydäntä
2021 – Tammela
2021 – Mummit
2021 – Vipeltäviä ja vieroja sanoja
2021 – Outoja sanoja
2022 – Alinen / kuvitusrunoja Ilari Rantalan valokuviiin
2022 – Siivuja
2022 – Sano se rakkaudeksi (toim. / useita kirjoittajia)
2022 – Laidun
2022 – Tarinoita valosta (runollisia kertomuksia)
2022 – Kesä, joka oli sininen

Yhteisjulkaisut Pekka Halmeen ja Kari Lähdesmäen kanssa:

2021 – Runoräikkä 1

2022 – Runoräikkä 2

Novellikokoelma:

2019 Poppelinrummuttaja

Kotisivut: www.markkuheino.fi

Facebook: Kirjoittaja Markku Heino

Instagram: markku_heino

huiskaisuja

runoja
sanakanavilta

Sisältö

RUNOLLISIA HUISKAISUJA	8
Ei nyt nappais	9
Kaskelotin oivallus.....	10
Ikuisuuden askelmitta	11
Olevaista.....	12
Vasta yö.....	13
Jälkesi.....	14
Nukahtamatta	15
Vaikeasti puettua	16
Sattumoista iloa	17
Hymysi vahvistamana	18
Vuorovaikutuseksistenssi.....	19
Polkujen klaani	20
Palava tuli.....	22
Enkelten siivu	23
Erilaisia tikkoja.....	24
Jakoisia kirpeitä.....	25
E-harjoitus	26
Sattuu ja sen sanon.....	27
Alun ja lopun välissä.....	28
Ontto mutta sontiva ego	29
Kömpelö laiskuus	30
Päikkärimerkitystä	31
Vähäpätö	32
Olemassaolon ääretön myytti.....	33
Sudenkorennon vastaus	35
Kosketettu	36
Miehuus	37

Pajuaita	38
Rakkausaapisesta.....	39
Elämän juuttisäkki.....	40
Pilvien hymykuopat	41
Kerrannaiset	42
Värit pinnoillani.....	43
Paljassukkasuuutelu	45
Rakkautta ei saa vannomalla	46
HUISKAISTUJA TARINOITA	48
Minä kirjana.....	49
Vanhuus	50
Kirotut	52
Kädet	53
Sukat.....	54
Huntukokemus	56
Mieskeho	59

RUNOLLISIA HUISKAISUJA

Ei nyt nappais

Kiinteämittainen jalkakäytävä taiteilee sandaalien alla
asfalttiporeet hikoilevat ennen kantapäiden läpsähdyksiä
mansikkakojun edessä

joku pudottaa ajatuksen tyhjään vohveliin
helteen raakuuksilta välttynyt vaniljapallo uhmaa hetken
aurinkoa - tuijottaa sulanutta napaansa -
luiraantuu vyötäröttömäksi liiskaksi

kyläjuoppo istuu jalkakäytävän kiveyksen reunalla
polttaa sätkää ja räkättää viulunkielikireän
perheenäidin hätää
torille ei ole menemistä oivallisemmin mielin

piki jatkaa kiehumistaan

kahvilan terassilla tuoksuu sitruunalla
ripoteltu juustokakku
edessä kesäpäivän himmeli ja arkisudoku

asennetanaa vaivaa loppumaton mutku
tehoja estää krooninen asennevamma

Kaskelotin oivallus

Kaskelotin poikanen mietti
kaikuluotainta kauemmaksi
kuolevaisuuden tutkainta kiillotti

Välinsä pädöllä on hätäisempikin ääni
se todellakin mietti
nuoruutta totuuteen peilasi
olisiko tuolla vanhan mummon rukki?
vai ääriä kuunteleva kahdeksanjalkainen surun lukki?

poikanen kosketti syvää vettä
empimättä
ajatteli kovaa maata ja parasta mustekalan lonkeroa
äitiä ihmetteli

miksi se vielä imetti?

viattomuutta solakasti kosketti
mietti syvempääkin syvempää kaskelotti
revontulia sanoitti

arveli
hetken paleli
kuuli naalin salaisen ajatuksen

ui lähemmäksi rantaa kaskelotti
syntejä vain yksi - pienin sen armoonsa sovitti
lunastuksen unohduksesta perkasi

ihminen ihmisyytensäkö kokonaan unohti?
ahneuteen itsensä tukahdutti

"OLEVAISTA"

En ole kuullut siitä pitkään aikaan
olevaisesta
toissijaisesta
nauravan nahan alla asuvasta vaanijasta
tuntenut iholla – kyllä
kuinka se lähtee ytimestä
luen sen hehkun tähtien sytyttimistä
hämmästyneen pallokalan silmistä
kuunnellut sen ääniä
nuuhkinut ajatuksia häveliäitä
suklaakeksin verran ensisijaista
kannen painatuksissa varovaisuuden lehtikulta
sanassa, joka tarkoittaa vapautta

9 789528 067979